# USNESENÍ TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

23. května 2011 *

Ve věci T-226/10,

**Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,** se sídlem ve Varšavě (Polsko), zastoupený H. Gruszeckou a D. Pawłowskou, avocats,

žalobce,

proti

**Evropské komisi,** zastoupené G. Braunem a K. Mojzesowicz, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2010) 1234 ze dne 3. března 2010 přijatého podle čl. 7 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349), kterým bylo polskému regulačnímu orgánu v oblasti služeb elektronické komunikace a poštovních služeb uloženo, aby

* Jednací jazyk: polština.

vzal zpět dva oznámené návrhy opatření týkající se vnitrostátního velkoobchodního trhu pro výměnu IP dat (IP-Transit) (věc PL/2009/1019) a velkoobchodního trhu IP Peering se sítí Telekomunikacja Polska S.A (TP) (věc PL/2009/1020),

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení A. Dittrich, předseda, I. Wiszniewska-Białecka a M. Prek (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

**Usnesení**

**Skutkový stav a řízení**

1 Dne 14. května 2010 podaly Hanna Gruszecka a Dorota Pawłowska tuto žalobu jménem žalobce, kterým je Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (předseda Úřadu pro elektronické komunikace, přičemž Úřad pro elektronické komunikace je dále označován jako „UKE“).

2 Dopisem kanceláře ze dne 16. listopadu 2010 byl žalobce vyzván, aby uvedl, zda se advokátky, které podepsaly žalobu jeho jménem, nacházely v době podání žaloby ve vztahu k němu v zaměstnaneckém poměru. Účastníci řízení byli také vyzváni, aby se vyslovili k formální bezvadnosti žaloby s ohledem na čl. 19 třetí a čtvrtý pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie, čl. 21 první pododstavec téhož statutu, čl. 43 odst. 1 první pododstavec jednacího řádu Tribunálu, jakož i na usnesení Soudního dvora ze dne 29. září 2010, EREF v. Komise (C-74/10 P a C-75/10 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) v případě, že advokátky, které podepsaly žalobu jménem žalobce, se v době podání žaloby nacházely v zaměstnaneckém poměru k žalobci.

3 Žalobce a Evropská komise podali svá vyjádření ve stanovené lhůtě.

4 Poté, co se změnilo složení senátů, byla věc přidělena sedmému senátu.

**Návrhová žádání účastníků řízení**

5 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

6 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako částečně nepřípustnou a v každém případě ji zamítl v plném rozsahu jako neopodstatněnou;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

**K přípustnosti**

7 Podle článku 113 jednacího řádu může Tribunál kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení. Rozhoduje přitom podle čl. 114 odst. 3 a 4 téhož nařízení.

8 Článek 114 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že nerozhodne-li Tribunál jinak, projedná se následně návrh ústně. V projednávaném případě pokládá Tribunál věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou a rozhodl, že není třeba zahájit ústní část řízení.

*Argumenty účastníků řízení*

9 Žalobce ve své odpovědi na písemné otázky Tribunálu především tvrdí, že i když byla žaloba skutečně podána právními poradkyněmi, které se nacházejí v zaměstnaneckém poměru k UKE, jsou na něm tyto poradkyně nicméně nezávislé. Na podporu tohoto tvrzení uvádí zaprvé, že podle polských právních předpisů je příslušný k rozhodování o vzniku jejich zaměstnaneckého poměru, jeho době trvání a pokračování v něm generální ředitel UKE, nikoliv jeho předseda, zadruhé právní poradci spadají do kategorie nezávislých pracovních míst, která podléhají přímo generálnímu řediteli UKE, zatřetí podle právních předpisů o právních poradcích zastává právní poradce, který vykonává svou profesi v rámci zaměstnaneckého poměru, autonomní pracovní místo, které podléhá přímo řídícímu pracovníkovi organizační jednotky. Žalobce také zdůrazňuje, že profesní nezávislost je jedním ze základních aspektů povolání právního poradce. Právní poradce zaměstnaný na základě pracovní smlouvy tak podle tvrzení žalobce nemůže být vázán pokyny hierarchicky nadřízeného.

10 Žalobce má tudíž dále za to, že není namístě odpovídat na druhou otázku Tribunálu. Podpůrně tvrdí, že skutkové okolnosti, o které se jednalo v usnesení EREF v. Komise, bod 2 výše a rozsudku Soudního dvora ze dne 14. září 2010, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise a další (C-550/07 P, Sb. rozh. 2010, I-08301), jsou zcela odlišné od skutkových okolností projednávaného případu. V tomto ohledu poznamenává, že se Soudní dvůr opřel o skutečnost, že advokáti byli hospodářsky podřízeni podnikům, které je zaměstnávaly, jakož i o vliv těchto advokátů, který vyplýval z jejich pracovních míst a o obchodní činnost a strategii jejich zaměstnavatelů. Podle žalobce se však úloha právních poradkyň v projednávaném případě omezuje pouze a výlučně na poskytování právní pomoci prostřednictvím zastoupení před soudem na základě procesní plné moci udělené žalobcem.

11 Komise má za to, že existence zaměstnaneckého poměru mezi žalobcem a advokátkami, které podaly žalobu, implikuje, že tato žaloba bude odmítnuta jako zjevně nepřípustná.

*Závěry Tribunálu*

12 Článek 19 první, třetí a čtvrtý pododstavec statutu Soudního dvora, který je použitelný na Tribunál na základě článku 53 uvedeného statutu, stanoví:

„Členské státy a orgány Unie zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec jmenovaný pro každou jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát.

[…]

Jiní účastníci řízení musí být zastoupeni advokátem.

Zastupovat některého účastníka řízení před Soudním dvorem nebo mu být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru."

13 Jak vyplývá z čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů (Úř. věst. L 78, s. 17) ve znění přílohy II Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky,

Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. L 236, s. 257), osoby oprávněné k výkonu profesní činnosti v Polsku pod označením právní poradce (Radca Prawny) nebo advokát (Adwokat) vykonávají činnost advokáta.

14 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora se „[ž]aloba k Soudnímu dvoru […] podává prostřednictvím vedoucího soudní kanceláře [; m]usí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného [...]“

15 Článek 43 odst. 1 prvního pododstavec jednacího řádu stanoví, že „[p]rvopis každého podání musí být podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení.“

16 Podle ustálené judikatury z ustanovení citovaných v bodech 12, 14 a 15 výše, především z použití pojmu „zastoupeni“ v článku 19 třetím pododstavci statutu Soudního dvora, vyplývá, že „účastník řízení“ ve smyslu tohoto článku nemůže sám podat žalobu k Tribunálu, ale musí využít služeb třetí osoby, která musí být oprávněna k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) (viz usnesení Tribunálu ze dne 19. listopadu 2009, EREF v. Komise, T-94/07, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 14 a citovaná judikatura).

17 Tento požadavek využití služeb třetí osoby odpovídá koncepci úlohy advokáta, podle níž je advokát považován za spolupracovníka v justiční oblasti, jenž je povolán poskytnout zcela nezávisle a ve vyšším zájmu spravedlnosti právní pomoc, kterou klient potřebuje. Tato koncepce odpovídá právním tradicím společným členským státům a nalezneme ji rovněž v právním řádu Unie, jak vyplývá právě z článku 19 statutu

Soudního dvora (usnesení ze dne 19. listopadu 2009, EREF v. Komise, bod 16 výše, bod 15).

18 V projednávaném případě je třeba úvodem zdůraznit, že odkaz žalobce na požadavky na nezávislost vyplývající z profesních pravidel upravujících povolání právního poradce, nemůže sám o sobě prokázat, že H. Gruszecka a D. Pawłowska byly oprávněny jej zastupovat před Tribunálem. Pojem nezávislosti advokáta je totiž vymezen nejen pozitivně, a sice odkazem na profesní disciplínu, ale i negativně, a sice neexistencí zaměstnaneckého poměru (viz v tomto smyslu rozsudek Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise a další, bod 10 výše, body 44 a 45 a usnesení ze dne 29. září 2010, EREF v. Komise, bod 2 výše, bod 53).

19 Dále je nutno konstatovat, že žalobce připouští, že H. Gruszecka a D. Pawłowska se nacházejí v zaměstnaneckém poměru k UKE. V tomto ohledu uvádí, že generální ředitel UKE rozhoduje o „[jejich] přijetí, [jejich] pracovních podmínkách a ukončení [jejich] zaměstnaneckého poměru".

20 Konečně žalobce dále uvádí, že úlohou UKE je pomáhat svému předsedovi při plnění právních úkolů, které mu byly svěřeny.

21 Proto, i kdyby bylo možné zcela odlišit předsedu UKE a UKE a i kdyby formálně neexistoval zaměstnanecký poměr mezi žalobcem a jeho právními poradkyněmi, nic by to nezměnilo na tom, že požadavky, které jsou výslovně uvedeny v judikatuře citované v bodech 16 a 17 výše, by nebyly v projednávaném případě splněny. Existence vztahu podřízenosti v rámci UKE – byť pouze vůči jeho generálnímu řediteli – třebaže

je jeho výlučnou funkcí pomoc žalobci, implikuje menší stupeň nezávislosti, než je tomu u právního poradce nebo advokáta, který činnost pro svého klienta vykonává v externí advokátní kanceláři.

22 Tento závěr není vyvrácen odkazy žalobce na polské právní předpisy, které upravují povolání právního poradce. Jak bylo zdůrazněno v bodě 18 výše, samotná profesní disciplína nemůže prokázat, že je splněn požadavek na nezávislost. Kromě toho podle judikatury platí, že ustanovení týkající se zastoupení neprivilegovaných účastníků řízení před Tribunálem musí být vykládány v mezích možností autonomně bez odkazu na vnitrostátní právo (usnesení ze dne 19. listopadu 2009, EREF v. Komise, bod 16 výše, bod 16).

23 Z výše uvedeného vyplývá, že zaměstnanecký poměr mezi H. Gruszeckou a D. Pawłowskou, na jedné straně a l'UKE, na straně druhé, není slučitelný se zastoupením žalobce před Tribunálem,

24 Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že návrh na zahájení řízení byl podepsán H. Gruszeckou a D. Pawłowskou, nebyla projednávaná žaloba podána v souladu s čl. 19 třetím a čtvrtým pododstavcem, čl. 21 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora a čl. 43 odst. 1 prvním pododstavcem jednacího řádu.

25 Proto musí být žaloba odmítnuta jako nepřípustná.

**K nákladům řízení**

26 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se odmítá jako nepřípustná.**

2) **Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej se ukládá náhrada nákladů řízení.**

V Lucemburku dne 23. května 2011.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
A. Dittrich